

Demonstration imod FIFA og VM 12. juni 2014. Rio de Janeiro, Brasilien. Foto: twitter.com/OccupyBrazil (Mídia NINJA)

TEMA: EFTER EU-VALGET

Dødelig sundhedsreform

Terrorkrigen er en katastrofe

FODBOLDEN RULLER – BRASILIANERNE RULLES

Ny reformbølge – Nye unionsskridt – nye krige

Den generelle tilbagegang over hele linjen for de unionsbegejstrede partier ved EU-parlamentsvalget har ikke udløst nogen dybere refleksion eller skridt til ændringer i politikken. Tværtimod hersker der nærmest lettelse, som kan udtrykkes sådan her:

Godt det ikke gik endnu værre! Lad os hurtigst muligt vende tilbage til hverdagen i unionen, hvor danske politikere fungerer som et ekspeditionskontor for EU-love og diktater! Vi kan lægge vores valgkampsforbehold og taktisk timede skepsis til side – og være os selv igen.

De er blevet sig selv igen og er 'trukket i arbejdstøjet', hvilket vil sige at en hel stribe asociale og antifolkelige reformer, der alle bærer EU's nedskæringsstempel skal vedtages folketingset i løbet af den ekstra måned, man har givet sig selv til den reform-amok, der blev udsat pga. valget.

Tingene er tilbage til normalen – det vil sige forlig mellem regeringen og blå blok – om sygedagpenge, cyberovertvågning og registrering og udlevering af personoplysninger, 'Vækstpakke' nr. 99 og meget andet skidt fra gangene i Bruxelles og på Christiansborg.

Lars Løkke Rasmussen og Helle Thorning-Schmidt stiver sig af med hinandens fiaskoer og prøver at lade som om de er statsmænd (-kvinder), og at de sammen 'fører Danmark tilbage på sporet' – det vil sige med lønnedgang, privatiseringer og udliciteringer, folkeskole- og sundhedsreformer og alt muligt andet, der gør en lille overklasse rigere og livet surere for alle andre, mens LO og fagbevægelsen lader som om de hverken hører eller ser, og Dansk Folkeparti venter i kulissen på at score en enorm gevinst ved det kommende folketingsvalg og på at fremstå som 'Danmarks største parti'.

For i et ægtedemokrati som det danske afløser det ene valg det andet, så folket kan få lov til at stemme om, hvem der skal bestemme, og valgkampen til næste folketingsvalg senest i 2015 er i fuld gang.

Unionen er også i fuld gang oven på et valg, der endnu engang i form af voksende EU-modstand med fremgang til EU-kritiske partier (til både 'venstre' og højre) og lav deltagelse,

viste at støtten til både den nuværende union og planen om et fuldt udbygget Europas Forenede Stater omkring 2020 er ringere end nogensinde. Det er monopolerne, storkapitalen, der har skabt dette arbejderfjendske og folkefjendske monstret, som nu bestemmer mellem to tredjedele og fire femtedele af den konkrete lovgivning – og lægger rammerne for alt det øvrige.

Der udfoldes nu betydelig kreativitet for at fortsætte den planmæssige opbygning trods voksende folkelig modstand, trods fortsat eurokrise og social nedtur, der har ramt Sydeuropa og de nyeste unionslande i Østeuropa hårdest.

Når studehandlerne omkring besættelsen af nøgleposterne i det udemokratiske EU-system er faldet på plads, er også EU og EU-parlamentet tilbage til business as usual.

Det geopolitiske slagsmål om Ukraine kan fortsætte, mens situationen i Mellemøsten, de arabiske lande og i Afrika tilspidses, og krig og terror står på dagordenen over det hele.

Tilbage i Danmark står Enhedslisten også uden for og i kulissen ved de nuværende reformforhandlinger. Der er ikke lagt op

til ændringer i regeringens kurs eller støttepartiets rolle. Til gengæld ærgrer folketingsgruppen og det meste af hovedbestyrelsen sig over, at partiet ikke stillede selvstændigt op ved EU-parlamentsvalget, men på Folkebevægelsens tværpolitiske liste. Dagen efter valgt meddelte partistrategen Pelle Dragsted, at 'det var en monumental politisk fejltagelse, at Enhedslisten ikke stillede op i valgforbund med Folkebevægelsen. Der er dermed også sendt et signal om at Enhedslisten (eller i al fald partiledelsen) ikke vil arbejde for at styrke Folkebevægelsen og den brede folkelige EU-modstand, men pønser på lejligheden til at gå selv – med en drøm om at indtage deres egen plads i EU-parlamentets GUE/NGL-gruppe sammen med græske Syriza, det svenske Venstrepartiet og det tyske Linke – om fem år, efter næste valg.

Politiske modsætninger tilspidses over det hele. Klassekampen skærpes.

Redaktionen 16. juni 2014

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (6 nr.) 250 kr.
År (12 nr.) 425 kr.
Institutioner
1 år 550 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
18. juli 2014
Deadline næste nr. 11.07.14

EU's indre marked: Lønnedgang NU!

Efter de nyliberale reformer har forvandlet den kapitalistiske velfærdsstat til et minde om 'Der var engang' er vejen banet for de næste faser i den nyliberale kapitaloffensiv, der foregår over hele verden – og ikke mindst med stor intensitet i det nyliberale EU.

Det er angrebene på løn og arbejdsvilkår for de arbejdende generelt. Og ikke mindst i den private sektor.

Den offentlige sektor er banket på plads og udgør ikke længere en seriøs konkurrent. Det er tid for arbejdsgiverne at gå i kødet på ansættelsesforhold og lønninger.

Faste stillinger skal f.eks. forvandles til vikararbejde, så bl.a. pensioner, feriebetalinger og lignende luksuriøse 'ekstraomkostninger' undgås. Et eksempel på dette er den langvarige strejke på Øresundstogene mellem Danmark og Sverige, der har stået stille i flere uger.

Det glubske Veolia, der overtog Øresundstogene, da DSB-First måtte opgive, har simpelthen forlangt at de ansatte skal overgå fra faste stillinger til vikarstillinger, hvor de i princippet skal stå til rådighed dag og nat. Og samtidig skal de ned i løn. Det er en principiel arbejdskamp. Sejrer Veolia er vejen baner for lignende krav i hele jernbanesektoren – også i Danmark, også for DSB. Derfor kan konflikten blive langvarig. Svensk LO støtter, og – og der er varslet adskillige sympatikonflikter. Det kunne passende brede sig til den anden side af broen, før de samme krav rammer der.

Direkte lønnedgang var det krav, de bornholmske slagteriarbejdere blev stillet overfor fra Danish Crown, der ellers ville lukke slagteriet og sende de bornholmske svin på en rejse til Tyskland, hvor billige østarbejdere bemande slagterierne.

Forløbet er en kynisk illustration af formålet og virkningen af EU's indre marked. Her kan koncernledelser jonglere med arbejdspladser, mennesker og dyr over landegrænser for at få så billig løn og så stort milliard overskud som muligt. Forløbet har også afsløret regeringens vækstpakke-bluff.

Strejkevagter fra fagforeningen Seko på Malmö Central. Foto: News Øresund

Danish Crown gik virkelig velovervejet til værks. Øsamfundet Bornholm er skrøbeligt og afhængigt af sine arbejdspladser. Og slagteriet er den næststørste, kun overgået af sygehuset i Rønne.

EU's indre marked

Efter måneders forhandlinger med pres og krav om besparelser på 25 millioner og en lønnedgang på otte procent, besluttede ledelsen i koncernen egenhændigt at lukke slagteriet og informere pressen før arbejderne. De var endda arrogante nok til at bruge en lam undskyldning om, at flybilletterne til øen var udsolgt indtil onsdag middag, så de kunne ikke komme til informationsmøde før. Enhver øbo ved, at der altid er ledige VIP-pladser på flyafgangene til politikere og vigtige forretningsfolk. Slagteriet i Rønne skal nemlig bruges som murbrækker til at knægte overenskomsten på de øvrige Danish Crown slagterier i landet med lønnedgang.

Idéen med medarbejderinvesteringsselskaber er, at slagteriarbejderne med deres egne lønkroner - omkring 35.000 kroner om året per mand - skal stille billig kapital til rådighed for svineavlerne, så de bygger flere stalde til slag-

tesvin, så der bliver flere dyr at slagte i Danmark.

Med sin endnu ikke vedtagne vækstpakke har regeringen og erhvervs- vækstminister Henrik Sass Larsen lagt op til, at arbejderne selv skal betale for udvidelse af virksomhedernes produktion netop gennem de såkaldte medarbejderinvesteringsselskaber.

I første omgang sagde slagteriarbejderne og deres forbund Nej – og truslen om lukning så ud til at blive en realitet. Sass-Larsen og hans ministerium gik sammen med Bornholms Kommune og NNF ind i forhandlinger med Danish Crown om at få lavet en ordning, der betød et gennembrud for sådanne selskaber, men som lettede på lønnedgangen ved at kommunen går ind med lavere el- og spildevandsafgifter og staten med en medfinansiering på 1,3 millioner kr. om året i fem år.

Stillet over for et siciliansk tilbud valgte medarbejderne at sige ja til 'redningsplanen'. Slagteriet fik hvad det havde forlangt. Regeringen et gennembrud for investeringsselskaber. Og arbejderne fik lov til at blive ved med at gå på arbejde under ringere forhold. Den moderne konkurrencestat, som regeringens stærke mand Bjarne Corydon, slås ihærdigt for, er simpelthen at sikre virksomhedernes – de stores – velfærd.

Det er også selve ideen med EU's indre marked.

Besparelser koster liv

Af Jonas Ørting, sygeplejerske

Længe før jeg blev sygeplejerske, var sparerunder og stigende arbejdstempo blevet faste indslag på hospitalerne. Den opfindsomhed og kreativitet, der burde komme patienterne til gode, opsluges af den tilbagevendende kamp for at dække hullerne i næste budget. I 2015 skal vi tilsyneladende ”finde” 700 millioner, i 2016 yderligere en milliard.

Foreningen Danske Patienter frygter, at det kan koste liv. Det er optimistisk. Det vil med garanti koste liv.

Jeg ville egentlig hellere skrive om livskvalitet end om overlevelse.

Om betydningen af en hånd, et blik, et ord, når livet og døden gør ondt.

For mig er det hér, sygeplejen bliver magisk, men mine patienters lidelse og glæde vejer ikke tungt på de bonede gulve. Der er sundhed for længst reduceret til lister med indgreb og procedurer, og kvalitet reduceret til afkrydsningsfelter.

Så lad mig tale de bonede gulves sprog: Hvis jeg skal løbe hurtigere, vil det koste menneskeliv – så hvad skal jeg nedprioritere?

Er det personlig pleje? Trækker jeg tiden mellem bleskiftene, og skærer jeg ned på tiden til vask, får vi flere urinvejsinfektioner og flere uopdagede tryksår. Det vil koste liv.

Er det mobilisering? Det tager tid at vende de sengeliggende og støtte de dårligt gående. Lader jeg dem ligge i sengen, betyder det flere komplikationer. Det vil koste liv.

Er det ernæring? Hospitalerne er fyldt med underernærede patienter, og det kræver tid at sikre dem de rette måltider på de rette tidspunkter. Dårligere ernæring vil koste liv.

Er det, når jeg doserer medicin, jeg skal skynde mig mere? Der sker årligt tusinder af fejl, hvor patienter får forkert medicin eller forkert dosis. Højere

Foto: Hvidovre hospital

Dødelig sundhedsreform

tempo giver endnu flere fejl. Det vil koste liv.

Er det samarbejdet med kommunerne? Det er velkendt, at patienter udskrives tidligere end nogensinde, og det kræver koordinering og kvalificerede planer. Udskrives patienter til mangelfuld pleje og træning, vil det koste liv.

Er det observation? Jeg kan ikke observere patienterne fra kontoret eller nabostuen, og skal jeg løbe hurtigere, ser jeg mindre. Oversete symptomer vil koste liv.

Er det samtaler med patienterne? Det kræver samtale, for at patienterne forstår deres sygdom, og for at vi forstår patienternes ønsker og behov.

Uden den gensidige forståelse bliver pleje og behandling dårligere. Det vil koste liv.

Eller er det måske tiden til refleksion og faglig sparring, jeg skal skære i? Selvom hospitalsverdenen er fuld af ”facitlister”, så kræver det omtanke at omsætte dem til praksis. Sygepleje uden omtanke vil koste liv.

Hvis I hellere vil købe bombefly til 700 millioner stykket, så hav i det mindste modet til at sige, hvordan vi skal lade patienterne dø.

Besparelser på sygehuse og hospitaler er dødsstødet til et sundhedsvæsen i verdensklasse

Vi fra medarbejdersiden konstaterer med alvorlig bekymring, at der er lagt op til store besparelser på sygehus-/hospitalsområdet – i alt op mod 1,75 mia. kr. Det er helt igennem urealistisk. Derfor forventer vi, at der på de kommende økonomiforhandlinger tilføres ekstra midler til sygehus-/hospitalsområdet, så de bebudede besparelser kan tages af bordet. Ellers vil det uundgåeligt reducere det sundhedspersonale, som i forvejen er presset til det yderste.

Svinger I sparekniven over sundhedsvæsenet igen, skærer I ikke bare ind til benet – I skærer ind i benet og amputerer det sammenhængende sundhedsvæsen!

Det handler om politiske prioriteringer, og den beslutning ligger hos jer. Hvis I som ansvarlige politikere beslutter ikke at tilføre regionerne ekstra ressourcer, får det konsekvenser:

- I siger farvel til det sundhedsvæsen i verdensklasse, som alle ønsker. Den ambition kræver ressourcer, og når aktiviteterne stiger, må og skal finansieringen følge med. Man kan ikke få det hele for det halve.

- I beslutter at forringe kvaliteten for patienterne. Færre medarbejdere vil medføre mindre tid til den enkelte patient. Til svære samtaler, medicinbehandling, diagnosticering, pleje, hygiejne og rengøring, og vil føre til fejl, som kan koste liv.

- I beslutter at amputere det sammenhængende sundhedsvæsen, når der ikke længere er tid til at koordinere mellem afdelinger og specialer og med kommuner.

- I beslutter at nedslide medarbejderne, som er sundhedsvæsenets ryggrad og drivkraft. Sundhedspersonalets psykiske arbejdsmiljø er flere gange målt som kritisk belastet, og det er psykisk opslidende hver dag at skulle gå på kompromis med den kvalitet, vi le-

verer over for syge mennesker. Stress og nedslidning koster samfundet millioner.

Opråb til statsministeren, regeringen, partiformænd og Danske Regioner

- I sender regningen videre, når besparelserne begynder at føre til fejloperationer, medicinfejl, infektioner, genindlæggelser og nedslidte medarbejders sygedage. Den regning er der kun skatteyderne til at samle op. Patienterne har allerede betalt prisen!

- I bremser sektorens innovation og udvikling, som medarbejdersiden har været med til at initiere. At presse medarbejderne til det yderste fører ikke til nytænkning og udvikling af sundhedssektoren. Og det er netop dét, som skal føre os videre – ikke besparelser!

Det er jeres beslutning. Jer, der skal tage ansvaret.

Af næstformændene i Regionernes samarbejdsudvalg. På vegne af alle medarbejdere i de fem regioner

Vibeke Westh (Hovedstaden), Lone Rasmussen (Syddanmark), Jenny Heinrichs (Sjælland), Anja Laursen (Midtjylland) og Bente Yder (Nordjylland), næstformænd i Regionernes samarbejdsudvalg.

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med

kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet - hver dag

KPnetTV

Reportager fra gaden på youtube

KPnetavisen

Facebook forum

Tegn abonnement på månedsbladet

Kommunistisk Politik

Deltag på kpnet.dk/blogs

kontakt: kompol@apk2000.dk

EU-parlamentsvalg 2014

Styrket kritik af EU – Et godt valg for Folkebevægelsen

Det danske EU-parlamentsvalg var en lussing til både Løkkes Venstre og Thornings socialdemokrater. Begge de unionsglade 'alternativer' som regeringsledere oplevede en markant tilbagegang i forhold til valget i 2009.

Samtidig blev resultatet af folkeafstemningen om dansk tilslutning til EU's patentdomstol et klart ja. Næsten dobbelt så mange stemte ja som nej: 62,6 for, 37,4 imod (eksklusive blanke stemmer).

Dansk Folkeparti bliver det største danske parti i EU-parlamentet med godt en fjerdedel af samtlige stemmer. Socialdemokraterne går markant tilbage som nummer to, mens Venstre sparkes ned på tredjepladsen.

Både Margrethe Auken (SF) og Bendt Bendtsen (K) har kæmpet en hård og kostbar kamp for at bevare deres personlige mandater. Det lykkedes.

Folkebevægelsen mod EU fik godt 8 pct. af stemmerne, en fremgang i forhold til valget i 2009, som også betegnede en fremgang.

Dorte Grenaa fra Arbejderpartiet Kommunisterne sagde i en kommentar:

- Det er et rigtigt flot resultat for Folkebevægelsen, som tilsidesættes, ignoreres og diskrimineres af mainstreammediernes, der lader, som om EU-modstanden er højreorienteret. Folkebevægelsen repræsenterer den brede folkelige modstand, den tværpolitiske modstand, der vil have bragt det danske EU-medlemskab til ophør. De samme borgerlige medier forsøger at fremstille Folkebevægelsen som snævert venstreorienteret, nærmest som en aflægger af Enhedslisten.

- Der er al grund til at lykønske Folkebevægelsen med resultatet. Spidskandidaterne Rina Ronja Kari og Lave K. Broch, hjulpet af hundreder af aktivister, har ført en strålende valgkamp. De har manifesteret et vellykket ge-

nerationsskifte, der viser, at Folkebevægelsen er en organisation med bud både til ungdommen og til hele befolkningen i dag.

Dansk Folkepartis parlamentariske succes er en del af en generel tendens i EU, hvor højrepartier i en række lande oplevede store fremgange. Også stærkt EU-kritiske venstrefløjspartier oplevede fremgang.

EU-valg: Succes og fiasko

Hertil sagde Dorte Grenaa:

- Morten Messerschmidt og Dansk Folkeparti har ligesom de andre højrepartier opsøgt en del af den voksende vrede mod EU og omsat den til stemmefremgang. Godt bistået af medierne, der har tegnet et billede af, at højrefløjen er EU-modstanden.

- Medierne har i tide og utide fisket Messerschmidt frem i den rolle. Men manden er EU-tilhænger og særdeles glad for EU's nyliberale og asociale indre marked. Lige præcis det, der gør det umuligt at bevare velfærden. Hans tågesnak om, at han vil 'få EU tilbage på sporet', er valgløfter, der ikke er hold i. EU bliver aldrig til gavn for det

store flertal.

- Folkebevægelsen står med et forbedret udgangspunkt til den fortsatte kamp mod et EU, der har kurs mod Europas Forenede Stater, og for kravet om en dansk folkeafstemning om medlemskabet. Udviklingen i EU vil også i de kommende år blive dramatisk.

Valgdeltagelsen i hele unionen blev på beskedne ca. 43 pct. – omtrent det samme som i 2009. Men en større del af stemmerne er gået til partier og lister, der er 'kritiske', 'skeptiske' eller vil ud af EU. I Danmark stemte 56,3 procent, en tilbagegang i forhold til 2009, der så en valgdeltagelse på 59,5 procent.

Det kan langt fra siges at være et demokratisk mandat til den videre unionsbygning eller Europas Forenede Stater.

Bedste valg til Folkebevægelsen i 20 år

- Vi gik ind i den her valgkamp med et simpelt spørgsmål: Skal EU bestemme alt? Det spørgsmål er blevet besvaret med denne valgkamp, sagde Rina Ronja Kari i sin tale til valgaftenen

Folkebevægelsen genvandt sit mandat og gik frem fra 7,2 procent af stemmerne til 8,1. Det er det bedste valg siden 1994.

Spidskandidaten Rina Ronja Kari udtalte:

- Vi gik ind i den her valgkamp med et simpelt spørgsmål: Skal EU bestemme alt? Det spørgsmål er blevet besvaret med denne valgkamp. Folk vil ikke have EU til at blande sig i indretningen af vores arbejdsmarked og vores velfærdssamfund, eller i hvilke kemikalier vi skal tillade i vores mad og vores børns solcreme.

EU-valg: Succes og fiasko

- Nærmest alle partiers kandidaterne er faldet over hinanden for at love grænser for EU's indblanding i vores hverdag. Men tre-fire ugers valgkamp kan ikke ændre fem års virkelighed. I de sidste fem år har de overladt mere og mere magt til EU og accepteret, at EU blander sig i dagpenge, børnechecken, strejkeretten – i alle dele af vores samfund.

- Derfor hviler der mere end nogensinde et stort ansvar på Folkebevægelsen. Vi skal minde politikerne om deres løfte: at EU ikke skal bestemme alt!

- Vi vil fortsat arbejde benhårdt i EU-parlamentet for at sikre, at EU ikke får mere magt. Vi vil kæmpe for alle de arbejdstagere og arbejdsløse, som er blevet ramt af EU's nedskæringspolitik. Vi vil forsvare dem mod EU's angreb på deres lønninger og deres arbejdsforhold.

De personlige stemmetal på liste N

Rina Ronja Kari fik 63.673 personlige stemmer, mens Lave K. Broch bliver førstesuppleant til EU-parlamentet med 5.519 personlige stemmer.

På valgaftenen konstaterede Danmarks Statistik, at der var afgivet i alt 2.273.018 gyldige stemmer. Valgdeltagelsen var på 56,22 pct. Ved EU-valget i 2009 var valgdeltagelsen på 59,5 pct., og der blev afgivet i alt 2.342.128 gyldige stemmer.

Folkebevægelsen mod EU fik 168.555 stemmer i 2009, hvilket udgjorde 7,2 pct. af stemmerne. Trods den lavere valgdeltagelse i år fik Folkebevægelsen 14.938 stemmer mere end i 2009, altså 183.493. Det udgjorde 8,1 pct. af de gyldige stemmer.

De personlige stemmer på Folkebevægelsens 20 kandidater fordeler sig sådan:

Rina Ronja Kari: 63.673 (MEP)
 Lave K. Broch: 5.519 (1. suppleant)
 Christian Juhl: 4.419 (2. suppleant)
 Ole Nors Nielsen: 3.655 (3. suppleant)
 Karina Rohr Sørensen: 1.860 (4. suppleant)
 Thorkil Sohn: 1.459 (5. suppleant)
 Victoria Ninosca Risbjerg Velasquez: 1.267 (6. suppleant)
 Mette Langdal: 1.262 (7. suppleant)
 Jørgen Grøn: 1.115 (8. suppleant)
 Malte Bang: 1.106 (9. suppleant)
 Troels Juel: 942 (10. suppleant)
 Hans-Henrik Larsen: 871 (11. suppleant)
 Tobias Clausen: 806 (12. suppleant)
 Jean Thierry: 743 (13. suppleant)
 Helge Rørtoft-Madsen: 702 (14. suppleant)
 Preben Kristensen: 692 (15. suppleant)
 Brian Olsen: 595 (16. suppleant)
 Inger-Marie Tryde Martensen: 580 (17. suppleant)
 Mehmet Aksoy: 501 (18. suppleant)
 Erik Bach: 354 (19. suppleant)

Lav valgdeltagelse – EU-parlamentet jubler over 0,1 pct.

Ikke engang halvdelen af EU-borgerne stemte, og kun omkring en tredjedel på EU-glade partier.

Valgdeltagelsen ved EU-parlamentsvalget ligger på et godt stykke under halvdelen af de stemmeberettigede vælgere. Det fravælges af næsten seks ud af ti. Og en del stemmer blankt eller ugyldigt.

Kun 43,11 pct. stemte, ifølge EU's egne tal. Det er præcis 0,11 pct. mere end ved valget i 2009, hvor ifølge samme kilde 43 pct. stemte. Valgdeltagelsen er gået kraftigt tilbage siden det første valg i 1979, hvor 62 pct. af de daværende medlemslandes vælgere stemte.

Alligevel har EU-parlamentets talsmand, spanieren Jaime Duch Guillot, valgt at juble og konstatere en historisk vending:

- Den mangeårige tendens med fallende vælgerdeltagelse er vendt, erklærer han.

Det er i sig selv latterligt at betegne 0,1 pct. som udtryk for større opslutning om EU-parlamentet og tolke det som en ny tendens.

Valgresultatet viste noget andet.

Det viste en stærk vækst i stemmer til partier og lister, der vil ud af EU eller er stærkt kritiske. Hvor mange flere briter kan siges at støtte EU-parlamentet og EU, når f.eks. mere end mere end en fjerdedel af de britiske stemmer gik til det højreorienterede UKIP, der vil have UK helt ud?

Væksten af EU-modstander-, EU-kritiske og EU-skeptiske stemmer – både til højreorienterede, venstreorienterede og 'tværpolitiske' lister – viser, at EU-borgerne protesterer både mod EU's udvikling med stadig mere union og Europas Forende Stater og mod den asociale nedskæringspolitik, som er gennemført i alle EU-landene.

Ikke bare højreorienterede partier som Dansk Folkeparti, UKIP og det franske Front National kunne notere store fremgange. Også venstreorienterede,

stærkt EU-kritiske partier og bevægelser som det spanske Podemos og det græske Syriza med Alexis Tsipras, der fik 26,6 pct., havde kanonvalg. Det nystiftede Podemos ('Vi kan', en udløber af Indignados-bevægelsen) fik som Folkebevægelsen mod EU ca. 8 pct. af stemmerne, hvilket gav fem parlamentspladser.

andre afstemninger, f.eks. en folkeafstemning i Danmark eller kommunalvalg i Tyskland.

I Tyskland afholdtes samtidig kommunalvalg og lokalvalg i Baden-Württemberg, Brandenburg, Mecklenburg-Vorpommern, Nordrhein-Westfalen, Rheinland-Pfalz, Saarland, Sachsen, Sachsen-Anhalt, Thüringen og Hamborg. Det gav en ekstra valgdeltagelse i forhold til 2009 på 4,8 pct. – mere end rigeligt til at forklare den samlede 'fremgang' i EU.

I Danmark faldt valgdeltagelsen på trods af den sammenkoblede folkeafstemning med 3,2 pct. i forhold til 2009, til 56,3 pct.

Mindre end en tredjedel af EU-borgerne stemte i 2014 på EU-positive partier og vil kunne tages til indtægt for at støtte 'det europæiske projekt'.

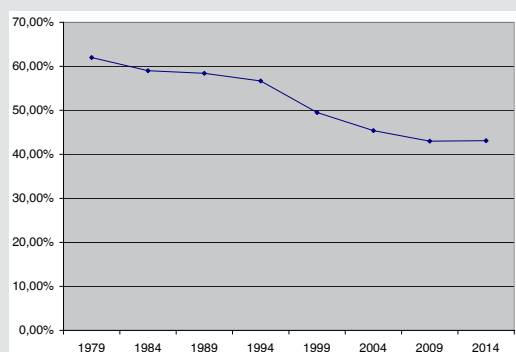
EU-valg: Succes og fiasko

EU-parlamentstalsmandens valgfup stopper ikke med en fordrejet tolkning af valgtallene. Han undlader helt at fortælle, at fremgangen i stemmetal på 0,1 pct. (hvis den holder ved fintællingen) mere end forklares ved, at valget i en række lande var koblet sammen med

Valgdeltagelsen ved EU-parlamentsvalg

Sådan ser opgørelsen over stemmedeltagelsen ved EU-parlamentsvalgene ud:

- 1979: 62 pct.
- 1984: 59 pct.
- 1989: 58,4 pct.
- 1994: 56,67 pct.
- 1999: 49,5 pct.
- 2004: 45,4 pct.
- 2009: 43 pct.
- 2014: 43,11 pct.

Folkebevægelsen: Patent-ja får konsekvenser

- Vi vil i Folkebevægelsen holde øje med udviklingen og stille ja-siden til ansvar, udtaler Lave K. Broch fra Folkebevægelsen mod EU.

62,6 pct. af deltagerne har sagt ja til forslaget om dansk tilslutning til EU's patentdomstol. 37,4 pct. har sagt nej. Folkebevægelsen mod EU, som har arbejdet for et nej, noterer sig resultatet af afstemningen.

- Det havde været rigtig fint, hvis vi havde fået et resultat på baggrund af, at befolkningen havde fået styr på, hvad det handler om. Men Danmarks regering ønskede ikke at lave en analyse af udgifterne ved en dansk indlemmelse i EU's patentdomstol. En sådan analyse fik Polens regering lavet. Den viste, at et polsk ja til domstolen ville koste 93 milliarder kroner over de næste 20 år, siger Lave K. Broch fra Folkebevægelsen mod EU.

Valgkamp på Nørrebro. Lave K. Broch og Rina Ronja Kari

- Det danske ja vil også føre til store udgifter for vores samfund. Folkebevægelsen vil være en vagthund, der følger

den udvikling og stiller ja-partierne til ansvar.

Dagen derpå

Dagen efter folkeafstemningen om tilslutning til EU's patentdomstol bringer dagbladet Politiken en artikel med overskriften 'USA vil presse Europa til at udstede flere patenter'.

Vi kan ud fra artiklen forstå, at patenter vil være et yderst vigtigt punkt, når der forhandles frihandelsaftale mellem EU og USA, og at stærke kræfter ønsker frit løb for patenter på bl.a. software og gener.

Det vidste europaredaktøren på Politiken sikkert ikke i går – eller hvad?

Artiklen beskriver et lækket notat fra EU-kommissionen, der viser, at amerikanerne/de store firmaer presser på for at få en aftale om patenter ind i fri-

handelsaftalen. Ja, det er faktisk et helt centralt punkt for dem. Og mon ikke det fælles EU-patent, gældende for så stort et marked som muligt, er en nødvendig brik?

Patent-Ja med konsekvenser

Dansk Industri er rigtig glad for afstemningsresultatet, på vegne af nogle få store virksomheder, der opererer fra Danmark, som Novozymes, Novo Nordisk, Grundfos og Coloplast – ingen problemer for industrien, der "lever af at være foran", og ingen grund til bekymring for noget, de selv skal spinde

guld på.

Embedsmænd fra EU rustet sig og peger på "udfordringerne i det fælles EU-patent". Officielt har de jo lovet, at der ikke vil ske angreb på de gældende regler for miljøstandarder, hvad der kan patenteres, osv.

Kaaber Rasmussen fra it-virksomheden Buhl og Rasmussen udtaler i artiklen, at han er bekymret for, at udvidelsen af, hvad virksomheder fremover skal have patent på, vil blive afgjort bag lukkede døre.

Som modstanderne af tilslutning til EU's patentdomstol hele tiden har peget på, har ja'et flyttet indflydelsen på dette helt uden for befolkningens rækkevidde, væk fra danske domstole og ind bag de lukkede døre i EU's specialret og de hemmelige forhandlings rum.

Tak til Politiken for at give læserne så klar besked – dagen før havde dog været endnu bedre.

Ny lov om cybersikkerhed:

Mørklægning og fri udlevering af alt til NSA

Under dække af at sikre borgere og virksomheder mod hackere og industrispionage er området for internetsikkerhed blevet lagt ind under Forsvarets Efterretningstjeneste. Dette er allerede sket i praksis, men lovforslaget, der skal give det juridiske grundlag for det, blev først lagt frem til vedtagelse i juni i år. Ændringen betyder, at retssikkerheden på området med et slag fjernes, og at alt, hvad der foregår, bliver totalt mørkelagt.

Lovforslaget til lov om cybersikkerhed er blevet vedtaget kort efter folketingets 'afslutningsdebat', som bare betød et startskud på vedtagelsen af en stribe reaktionære reformer, der var udsat til juni måned pga. EU-parlamentsvalget – og samtidig et signal om, at et folketingsvalg nærmer sig.

Den ny 'cybersikkerhedslov' betyder, at stort set alle demokratiske rettigheder for beskyttelse af personoplysninger på nettet fjernes. En række organisationer har lagt alvorlige indvendinger og protester frem. En del af kritikken skulle angiveligt være imødekommet, men reelt er det grundlæggende i loven bevaret. Se herom sidst i artiklen.

Under dække af at sikre borgere og virksomheder mod hackere og industrispionage er området for internetsikkerhed blevet lagt ind under Forsvarets Efterretningstjeneste.

Dette er allerede sket i praksis, men lovforslaget, der skal give det juridiske grundlag for det, blev først fremlagt og vedtaget efterfølgende. Ændringen betyder, at retssikkerheden på området med et slag fjernes, og at alt hvad der foregår, bliver totalt mørkelagt.

Fra civilt til militært

Forslag til ny lov om Center for Cybersikkerhed (CfCS) flytter spørgsmålet om sikkerhed på internettet fra det civile område ind under militærets område, til Forsvarets Efterretningsvæsen (FE). Tidligere var overvågningen af sikker-

heden på nettet delt op i to dele, en civil og en militær. På det civile område gjaldt persondataloven, forvaltningsloven, offentlighedsloven og retsplejeloven.

Cyberspionage

Ny lov for cybersikkerhed flytter hele området ind under militæret. Og der gives ingen politisk begrundelse for denne flytning.

Alt, hvad vi deler på nettet med myndigheder og andre mennesker, vil FE hermed have adgang til, og de vil kunne videregive oplysningerne til udenlandske efterretningsvæsen som det amerikanske NSA. Det kan de gøre helt uden retskendelser og efter forgodtbefindende, da de regler, der vil gælde fremover, bliver de militære.

Del af regeringsgrundlaget i 2011

I praksis skete flytningen allerede i 2011, blot uden noget lovgrundlag. IT- og Telestyrelsen blev lige så stille nedlagt, og ifølge den kongelige resolution, som udnævnte den nye S-R-SF-regering, blev 'ressortansvaret for sager vedrørende beskyttelse af kritisk it-infrastruktur samt statens varslings-tjeneste for internettrusler GovCert' flyttet til forsvarsministeriet.

GOVcert var blevet oprettet i 2009 som en del af forsvarsforliget, men også uden noget lovgrundlag. Det kom i 2011 med GovCERT-loven (*Computer emergency response team*).

Hvem der tog beslutningen om flytningen af internetsikkerheden til det militære område, er mørkelagt. Politiken har søgt aktindsigt i sagen, men uden held.

Politiken skriver d. 23. maj 2014:

"Politiken har søgt aktindsigt i forløbet hos fire ministerier og gennemgået langt over 1.000 sider dokumenter om flytningen af de 24 medarbejdere – uden at finde svaret. Måske fordi både Justitsministeriet og Statsministeriet har mørklagt sagen og afvist at udlevere et eneste dokument om den, blandt andet med henvisning til 'rigets forsvar og statens sikkerhed'."

I maj 2012 meddelte daværende forsvarsminister Nick Hækkerup, at internetsikkerheden skal slås sammen under ét under FE.

Logningsdirektivet og 'lov om cybersikkerhed'

Logningsdirektivet blev dikteret af EU i 2006 og gennemført i Danmark som en del af Terrorpakke 2. Det påbød telesekskaberne at opsamle og gemme alle data om trafik på internettet.

Logningsdirektivet blev underkendt af EU-domstolen den 8. april 2014, idet direktivet angiveligt var et for omfattende og alvorligt indgreb i retten til privatlivets fred og ikke i tilstrækkelig grad tager hensyn til beskyttelse af personoplysninger.

Regeringen nægtede længe at forholde sig til dette, men pludselig meddelte justitsminister Karen Hækkerup d. 2. juni, at man ville ophæve sessionslogningen, der medfører registrering af danskernes internettrafik. Ikke på grund af problemer med retssikkerheden, men fordi den ikke virker effektivt, og man kunne tænke sig en ny ordning, der var skruet sammen på en smartere måde.

Man kan måske sige, at med vedtagelsen af den ny lov om cybersikkerhed, hvor FE vil have uhindret adgang til at få indsigt i alle former for trafik på internettet og til at give dem videre til udenlandske efterretningstjenester,

som det passer dem, så falder behovet for sessionslogningen væk.

Indsigelser og protester

Der er kommet indsigelser og protester mod den nye lov fra mange sider, bl.a. fra Institut for Menneskerettigheder. Her udtalte forsker Rikke Frank Jørgensen:

"Man tager en meget vigtig tjeneste, som tidligere har ligget i det åbne civile rum, hvor der er adgang til at finde ud af, hvad der foregår, og hvor persondatalov, offentlighedslov og forvaltningslov gælder, og flytter den ind i det mørkeste sted i staten, hvor vi har allermindst kontrol med og indsigt i, hvad der foregår."

Brancheorganisationerne Dansk Industri og Teleindustrien vurderer i et fælles høringssvar, at lovudkastet betyder, at *"alle trafikdata kan videregives til udlandet og aldrig behøver at blive slettet"*.

Hans Jørgen Bonnichsen, tidligere operativ chef i Politiets Efterretningstjeneste, udtaler:

"Når jeg ser et lovforslag som dette, der tager afsæt i at undgå paragraf 72, så rejser alle hår sig på kroppen af mig."

Professor i it-ret Søren Sandfeld Jakobsen, Aalborg Universitet, siger:

"Med en sådan lov får man skabt en kanal, hvor data legalt kan indsamles i Danmark, videregives til FE og videre til NSA i kraft af deres samarbejde."

Ændringer i loven efter indsigelser

Forsvarsminister Nicolai Wammen har som svar på kritikken præciseret, at der skal være en 'konkret sikkerhedshændelse' før der må samles data, men for det første præciseres det kun i et notat, ikke i selve loven og fortolkningen af hvad der er 'en sikkerhedshændelse' er et elastisk begreb og helt op til FE at fortolke. Og området er stadig lagt ind under FE og er derved mørkelagt.

TSO

Den brune tunge

Min kollega Bjørn blev ansat for cirka et år siden. Han er faktisk i hovedsagen et meget omgængeligt menneske og har stort altid et smil på læben, men han har en helt anden baggrund end de øvrige kollegaer, der for langt størsteparten har været buschauffører i hele deres voksne liv. Et mindretal har prøvet andre brancher som lønmodtagere.

Bjørn har haft egne virksomheder, heriblandt en køreskole. Efter eget udsagn har han opbygget flere virksomheder med efterfølgende millionformuer, men de er alle gået konkurs. Han har tilsyneladende også i starten af årtusindet erhvervet sig et flycertifikat til store passagerfly, hvilket han aldrig fik gavn af, da 11. september 2001 stak en pind i jetmotorerne verden over.

Til julefrokosten 'udmærkede' han sig ved at klistre sig op ad vognmanden. Det virkede rimeligt vammelt på os andre.

Kort tid efter vandt vognmanden en række nye entrepriser, hvorfor han indkøbte fem splinternye Supersprintere. Mercedes, forstås! Bjørn blev betænkt en af dem. Idet Bjørn rummer en del OCD-træk, passede det ham fint, og derfor satte han sig en ambition om at vedligeholde bussen, så den skulle fremstå som ny i al fremtid. Han indkøbte for egne penge en lang række rengøringsmidler, som fik sit eget lille rum i bussen. Han betalte også af egen lomme for til tider at få vasket bussen i en hal på en tankstation. Det koster 60 kr., men som han sagde:

- Så får jeg også en kop kaffe gratis.

Bjørn var ikke i stand til at holde ti minutters pause uden at pudse og polere bussen. Den står også flot, men kollegaerne begyndte alligevel at se lidt skævt til ham. Snakken gik på, at vi risikerede, at Bjørn satte en standard, som kunne friste vognmanden til at kræve den over hele linjen. Jeg nævnte problemstillingen for ham,

men vandt ikke gehør. Da jeg en dag senere ankom til garageanlægget, havde han pillet sine hjulkapsler af, som han nu med megen knofedt var i gang med at pudse. Uden at bemærke noget tænkte jeg, at han var på vej ud over grænsen, men i frokoststuen fik jeg historien. En af kollegaerne havde sagt op for at vie sit liv til sit andet erhverv og sine to delebørn. I den forbindelse havde han skiftet sine hjulkapsler ud med Bjørns. Et fiffigt påfund, som alle kollegaer fandt både morsomt og særdeles fint. Bjørn forstod ikke vinket med vognstangen, men fortsatte sit rengøringsvanvid.

Da jeg dagen før Store Bededag ankom til garageanlægget, kom Bjørn mig i møde:

- Nu er det slut, erklærede han. Fremover bruger jeg højst fem minutter på at vaske bussen.

Jeg var i godt humør op til den forlængede weekend, så jeg svarede dannet:

- Jamen den står jo som et slikket bolsje, så mere behøves vel heller ikke?

Det viste sig, at jeg havde misforstået situationen. Bjørn forklarede, at han ved overtagelsen af den nye bus havde orienteret vognmanden om, at han ville gøre bussen til mønsterbus til eksempel for kollegaerne. Det anede mig. Føj for den lede. Bjørn slikkede altså vognmanden så langt ned ad ryggen, så hans tunge antog en helt anden farve end arbejderes. Bjørn fortsatte redegørelsen:

- Jeg havde et ærinde i dag på chefens kontor. På vej ud ad døren fortæller jeg ham, at jeg skal nå at pudse bussen. Så svarer han, at jeg vist har brugt nok energi på mit kælebar, så jeg i stedet kan pudse bus 21 og 23. Jeg troede, at jeg skulle belønnes for min flid. I stedet bliver jeg straffet.

Så kan du lære det, tænkte jeg, mens jeg godtede mig over vognmandens dumhed.

Reno

En hel stribe EU-lande er monarkier, der trives godt som sløjfer og bånd i det blå og guldstjernede flag. En af dem er den spanske Juan Carlos, som blev håndplukket og udvalgt af den fascistiske diktator Franco til at løfte arven efter sig selv. Borgerkrigsgeneralen Francisco Franco greb magten ved at nedkæmpe det demokratiske republikanske Spanien og dets legitime regering med støtte fra Hitler og Mussolini under krigen 1936-39 og regerede uafbrudt til sin død i 1975.

Gennem etableringen af et arvekongedømme skulle nogle af frankoismens ideer, strukturer og institutioner bæres videre i en ny tid efter diktatorens død. Den form for regime blev af de demokratiske kræfter i Spanien betegnet som

’monarko-fascisme.’

Juan Carlos fik imidlertid i medierne og af de toneangivende politiske partier en del af æren for Spaniens ’overgang til demokrati’, der skete i samme proces som optagelsen i EU.

I begyndelsen af juni meddelte Juan Carlos at han ville abdicere til fordel for sønnen Felipe. Det sker i et forsøg på at redde monarkiet, der er hårdt trængt efter en lang stribe økonomiske og andre skandaler med kongen selv og størstedelen af kongefamilien i centrum.

Både socialdemokraterne og regeringspartier Partio Popular (med direkte rødder og tråde tilbage til Franco-tiden) støtter kongedømmet og Felipes indsættelse.

Spanien: Ned med monarkiet – For den tredje republik

Men det gør spanierne ikke. Den stærke spanske republikanske bevægelse gik på gaderne umiddelbart efter meddelelsen om abdikation med krav om **en folkeafstemning om kongedømmet og en ny forfatning**.

De spanske marxist-leninister i PCE(m-l) ser situationen som en mulighed for et endeligt brud med Franco-tiden og den reaktionære EU-politik, som har udløst en katastrofe for Spanien.

En historisk protest fandt sted den 2. juni i en række spanske byer som Barcelona, Madrid, Oviedo, Valencia, Bilbao m.fl.

Der demonstreredes igen lørdag efter over hele Spanien, og der er annonceret nye protester i forbindelse med den planlagte indsættelse af Felipe den 19. juni. Små støttedemonstrationer for kongehuset er druknet i de massive republikanske protester.

Den stærke republikanske bevægelse med levende rødder tilbage til den anden spanske republik (1931-39), der blev knust af Franco og den europæiske fascisme, kæmper for den tredje spanske republik..

En meningsmåling viser at to tredjedele af spanierne vil stemme om at afskaffe kongehuset.

”Afskaf monarkiet! Nej til regimet anno 1978”.

Fotos fra spanske byer den 2. juni 2014. Uddrag af en billed og videoserie lagt på af de spanske ungdomskommunister: www.jovenguardia.es

Madrid 2. juni. Fanen med Rød, gul og lilla var det officielle flag for den spanske republik 1931–1939.

EU's indre marked for organiseret kriminalitet

Fødevareproblemerne tårner sig op for forbrugerne: Datomærkninger reduceres, GMO-produkter introduceres, og Danmark er med på bølgen. Samtidig er den grove madkriminalitet voksende. EU's indre marked er ikke bare et indre marked for varer, men også for organiseret kriminalitet, konstaterer Rina Ronja Kari, MEP.

Problemerne hober sig op i forhold til vores fødevarer: Ud over at producenterne fylder dem med alle mulige tilvænnings- og tilsætningsstoffer og giftig kemi og de internationale GMO-producenter øjner nye markeder, når der for alvor åbnes op for gensplejsede produkter, foregøgler unionspolitikkerne, at EU udgør et værn mod den systematiske fødevareforringelse.

Væk med datomærkning

Ifølge dem er de altoverskyggende problemer den grove kriminelle madsvindel og madspildet, som de vil have stoppet ved at åbne for en ny fidus: Datomærkningen skal sløjfes.

EU's fødevareministre, herunder Dan Jørgensen, er i færd med reducere mærkningen og udvide listen over madvarer, der undtages fra mærkning. Dan Jørgensen vil fjerne »mindst holdbar til« fra flere fødevarer – sammen med Tyskland, Østrig, Luxembourg, Holland og Sverige.

Allerede 13. december i år træder en ny lovændring i kraft, hvorefter butikkerne kan sælge fødevarer, selvom de har overskredet datoen for »mindst holdbar til«. De må dog fortsat ikke sælge varerne efter datomærkningen for »sidste anvendelsesdag«.

Det kommer utvivlsomt. Der åbnes en ladeport for små og store kriminelle.

Ind med GMO

Samtidig støtter det officielle Danmark nu et EU-forslag om at tillade tre slags genmodificerede sojabønner i fødevarer og dyrefoder, som er pro-

duceret af virksomhederne Monsanto, Basf og PioneerHi-Bred, der markedsfører hver deres sort.

EU's fødevaresikkerhedsorgan Efsa siger god for splejsningerne. Det er godt nok for den danske regering, selvom det danske Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug (DCA) på Aarhus Universitet anbefaler, at Danmark afviser forslagene.

En dansk tilslutning til EU's patentdomstol er en direkte rute til GMO-land.

Ondt i det indre marked

Kriminel fødevaresvindel

Ikke bare den legale, men også den kriminelle madforfalskning stortrives i EU.

Den grænseoverskridende organiserede kriminalitet har slået sig på svindel med fødevarer, kan BT og andre medier fortælle. Svindlen omfatter alt fra tyveri af afgifter til fusk med hestekød og forfalskning af fødevarer.

Folkebevægelsen mod EU og Rina Ronja Kari konstaterer i en pressemeddelelse:

- Den grænseoverskridende organiserede kriminalitet slår sig på svindel med fødevarer. Det skyldes store huller i EU's indre marked. Der er behov for stærkere regler og kontrolsystemer på nationalt plan.

- EU's fødevarekontrol er brudt sammen, og vi som forbrugere er nu prisgivet organiserede kriminelle og skruppelløse fødevarefabrikanter i det indre

Hestekødsskandalen afslørede, at 5 pct. af EU's oksekød bestod af hest.

Findus var et af selskaberne, der leverede varen.

markeds hellige navn. Hvem husker ikke hestekødsskandalen, som jo nok er det bedste eksempel på, hvor grelt det står til.

- Ud over at true økonomien er svindlen også sundhedsfarlig. Som hestekødsskandalen viste, kan den organiserede kriminalitet og fødevareindustrien snyde med kødets art. Det betyder, at de selvfølgelig også kan snyde med kødets kvalitet.

Rina fortsætter:

- Det er nødvendigt, at kontrollen med al importeret kød øjeblikkeligt skærpes. Og samtidig må fødevareministeren fremlægge en handlingsplan for, hvordan Danmark fremover kan kontrollere fødevarer, så danske forbrugere kan være sikre på at få det, der står på pakken. Vi kan ikke vente på EU.

- I EU er dyr en vare, som både i levende og frossen stand skal underlægges den grænseløse fri bevægelighed inden for EU. Det ved fødevareminister Dan Jørgensen kun alt for godt.

- På længere sigt har vi brug for en grundlæggende ændring af den måde, hvorpå fødevareproduktionen er organiseret på. Det handler bl.a. om at gøre op med lange transporter af levende og døde dyr og sikre en tættere sammenhæng mellem de steder, hvor dyrene bliver opdrættet, hvor de bliver slagtet, og hvor de bliver spist. Af hensyn til dyrevelfærden, af hensyn til miljøet, af hensyn til lokal beskæftigelse og af hensyn til sundheden.

GMO, Monsanto og Nej til de multinationales magt!

Den 24. maj var der igen 'March against Monsanto' i mere end 50 lande verden over, også i København. Monsanto er et af verdens førende multinationale firmaer og er blevet symbolet på en kapitalistisk virksomhed, hvis varer er dybt samfundsskadelige og usunde og samtidig sætter sig over landes demokratiske beslutninger – eller selv skriver lovene.

Monsanto og de andre kemi- og GMO-giganter er i offensiven verden over, men holder en lavere profil i Europa lige nu. Det betyder dog på ingen måde, at de har opgivet EU-landene som marked for GMO. De satser på et stort spring fremad for deres dagsorden med gennemførelsen af frihandelsaftalen mellem EU og USA for at få det europæiske marked åbnet, på trods af det store flertals afvisning af både GMO, mere sprøjtegift og miljøødelæggelse.

Trods den lavere profil tages der stadig nye skridt, også i retning af GMO i Europa. En ny GMO-majs kunne ikke afvises i EU pga. de udemokratiske regler, og EU har netop taget beslutning om at godkende tre slags genmodificerede sojabønner i fødevarer. Og den danske regering bakker op.

Monsanto satser både på GMO, sprøjtegift og kontrol af ikke-GMO-markedet

Monsanto har på lige fod med andre af de multinationale firmaer tjent deres penge på mange beskidte sager – som deltagelse i skabelsen af USA's atomvåben, PCB, Agent Orange, DDT og dioxin m.m. – men koncentrerer sig i dag om markedet for genmodificerede organismer, der bruges i kombination med anvendelse af sprøjtegift.

Økonomisk set er der tale om et kolossalt felt, men også hvad angår politisk kontrol på verdensplan er det et afgørende område at kontrollere verdens fødevarerforsyning gennem monopoler, patent og kontrol over fundamentet for en af menneskenes livsforhold, maden.

Monsanto er en af de førende på om-

rådet sammen med en håndfuld andre som Dupont, Bayer, Syngenta og Dow. Monsanto menes at eje rettighederne til 90 % af verdens genmodificerede planter, herunder patentet på genet, der gør en plante resistent over for sprøjtegiften Roundup. Patenter, de også 'udlejer' til andre virksomheder.

GMO med EU

Monsanto i Danmark og EU

I 2013 stoppede Monsanto sine markforsøg i Danmark og trak siden sine ansøgninger i EU om dyrkningstilladelser til GMO tilbage. Det er uden tvivl udtryk for, at den store modstand i de europæiske lande gør det svært at få fodfæste for GMO-firmaerne, men der er dog ingen grund til at tro, at Monsanto har opgivet det europæiske marked, snarere er der tale om et taktisk tilbagetog.

Går frihandelsaftalen mellem EU og USA igennem, vil mulighederne være helt anderledes og lovende for GMO-producenterne i EU, eftersom de midler, virksomhederne får til deres rådighed, vil være meget stærkere. Storkapitalen kommer med i et rådgivende organ, der kan give sin mening til kende om ny lovgivning, og firmaerne får stadfæstet deres ret til at lægge sag an mod stater, der begrænser firmaernes profitmulighed. Det kunne være stop for det nuværende krav om mærkning af GMO i fødevarer og vidt åbne døre for godkendelser af langt flere genmodificerede produkter.

Målsætningen for frihandelsaftalen er at arbejde frem mod fælles standarder, og der ligger et stort pres fra industrien og dens politiske repræsentanter for at åbne helt op for bl.a. GMO.

Det totalitære EU

I februar kunne et stort flertal af EU-lande, der er modstandere af Dupont/Pioneers GM-majs 1507, ikke forhindre godkendelsen af denne. Et kvalificeret flertal var krævet, hvis godkendelsen skulle afvises, så ifølge EU's regler var EU-kommissionen efter afstemningen, hvor et stort flertal af EU-landene repræsenteret i Ministerrådet var imod, 'forpligtiget' til at give tilladelsen til majs. Majs 1507 har fået tilført et gen, der dræber skadedyr, men også bier og sommerfugle. Samtidig er den også 'Roundup-ready' og kan tåle at blive sprøjtet med ukrudtsgift.

Gode grunde til at sige nej til GMO

- GMO går hånd i hånd med store mængder af sprøjtegift, der ødelægger miljøet og gør mennesker og dyr syge.
- Rester af giftstoffer fra giftproducerende (GM)-planter er fundet i blodet hos mennesker.
- Ny forskning forbinder GMO med glutenallergi.
- Glyphosat (indholdsstoffet i Roundup) har hormonlignende virkning og påvirker cellevækst, hvilket muligvis kan give brystkræft.
- Glyphosat forbindes med fødselsdefekter, autisme, Parkinson og Alzheimers.
- Kronisk syge mennesker har højere niveauer af glyphosat i kroppen end raske.
- GMO spreder sig i naturen og til ikke-GMO-marker.
- GMO er kun videnskabeligt testet i meget ringe grad.

Danmark stemte nej, men deltog ikke i en senere protest, der opfordrede til, at flertallets mening skulle følges.

Monsantos patenter i EU

Mens Monsanto er trådt et taktisk skridt tilbage i offensiven for GMO i de europæiske lande, har de i stedet satset på at sikre sig patenter på naturligt udviklede

planter, trods det, at dette ikke er lovligt ifølge EU's retningslinjer for patenter.

Det Europæiske Patentkontor (EPO) har godkendt patenter på stribevis af naturligt forekommende planter (frø, stiklinger og pødevkiste), og over halvdelen af alle frøsorter i EU ejes nu af en håndfuld store firmaer, herunder Monsanto.

Firmaerne finder let smutveje i EU-lovgivningen, og selv i sager, hvor der er kommet medhold i en klage, får firmaet lov til at køre videre med patentet.

Patenter på planter giver monopol på at bruge planten og dens egenskaber i den videre avl og krydsningsarbejde, og det giver monopol på salg af frø og andet plantemateriale.

EU's miljøministre enes om tvivlsomt 'ret' til at tage nationale beslutninger om GMO

D. 12.juni blev EU's miljøministre enige om at støtte et forslag, der vil gøre det lovligt at indføre nationale forbud mod dyrkning af konkrete genmodificerede afgrøder. Om man kan tale om en egentlig ret, er dog yderst tvivlsomt. For det første skal det land, der ønsker et forbud, give en begrundelse, og denne begrundelse må ikke gives ud fra en risikovurdering af miljø og sundhed, men skal have andre årsager, og for det andet ligger der et krav i loven om, at GMO-firmaerne skal høres i sagen.

Miljøministeriet giver i deres pressemeddelelse det indtryk, at det enkelte land fuldstændigt frit kan indføre et forbud, hvilket er direkte vildledende.

- Med forslaget vil det være den danske regering, der beslutter, hvilke GMO'er vi vil have på dansk jord. Hvis virksomheden mod forventning ikke vil lytte til medlemsstaternes ønsker, så er det godt, at vi nu får mulighed for at udstede et forbud, siger Kirsten Brosbøl.

Hvorfor overhovedet indføre denne regel, hvis der ikke følger nogle rettigheder med for firmaet, og hvad skal der til for at få godkendt det nationale forbud?

Det sidste kommer miljøministeren slet ikke ind på.

Mute Schimpf fra Friends of the Earth udtalte op til behandlingen af forslaget til Information, at det måske i de mindre lande, hvor befolkningen er stærkt imod GMO, vil blive accepteret af firmaerne, at man indfører et forbud, men

på de store markeder som Tyskland, Frankrig eller Polen vil det være noget andet:

"Det er politisk naivt at forestille sig, at biotech-firmaer vil acceptere at miste disse markeder."

Rina Ronja Kari fra Folkebevægelsen mod EU gik også klart imod forslaget:

"Det er besynderligt, at en folkevalgt regering skal spørge en virksomhed om lov – også selv om virksomheden ikke har vetoret. Især fordi der ikke kan herske tvivl om, at de her virksomheder har en særlig økonomisk interesse i at få en regering til at træffe en bestemt beslutning."

GMO med EU

At lade firmaerne gå direkte ind og vurdere lovgivningen minder om de idéer, der ligger i frihandelsaftalen mellem EU og USA, hvor et råd bestående af multinationale firmaer skal vurdere ny lovgivning, før den kan vedtages. Det bliver kapitalens direkte diktatur over samfundet, hvor befolkningernes demokratiske rettigheder sættes ud af kraft.

Efsa (Den Europæiske Fødevareautoritet) står for sikkerhedsgodkendelsen, og dens vurdering kan de enkelte lande ikke modsige. Men når landene ikke må argumentere med risiko for miljø og sundhed, bliver der tale om uklare

begrundelser, der kan blive svære at fastholde og argumentere for.

Jan Søndergaard, politisk rådgiver i Greenpeace, udtaler:

"Uanset at det her forslag har en overskrift, der hedder, at man giver landene ret til nationalt at forbyde GMO'er, mener jeg ikke, at det her forslag sikrer den ret ..."

Problemet med Efsas risikovurdering er, at den ikke tager højde for langtids-effekter ved udsætning af GMO'er, og at den ikke tager højde for eventuelle effekter af den sprøjtegift, der hører til, på såkaldte ikke-målorganismer."

Efsa er desuden berøgtet for at tale industriens sag og være meget tilbøjelig til at inddrage forskning, der peger på miljøproblemer og sundhedsrisici.

Organisationen for det danske storlandbrug, Landbrug og Fødevarer, mener slet ikke, der skal eksistere en national ret til at forbyde GMO:

"Hvis man lægger et ekstra lag ovenpå, som skaber individuelle regler for de enkelte lande, er hele idéen om det indre marked tabt på gulvet," udtaler chefkonsulent Bruno Sander Nielsen.

Hvor Landbrug og Fødevarer kører lige på og hårdt, forsøger regeringen og forslagsstillerne at give indtryk af, at EU tager hensyn til den store modstand og skepsis over for GMO, uden at EU reelt gør det.

Miljøministeriet oplyser, at forslaget skal 'behandles på plads' i EU-parlamentet senere på året.

Ukraine: Et præsidentvalg vædet i blod

Udtalelse fra Union Borotba d. 25. maj

Ved at gennemføre et præsidentvalg i Ukraine har man forsøgt at gøre landets styre legitimt. Valget anerkendes af valgobservatører fra OSCE som frit og demokratisk, trods det at valget fandt sted på baggrund af vold og trusler og desuden blev boykottet af store dele af befolkningen.

Umiddelbart efter at have udråbt sig selv til præsident satte Porosjenko en nedslagtning af separatister i det østlige Ukraine i gang. Flere end 50 har mistet livet, og der meldes om nye kampe.

Læs herunder udtalelsen fra den ukrainske antifascistiske organisation Union Borotba.

Det såkaldte valg, der blev afholdt af juntaen i Kiev d. 25. maj, kan ikke betragtes som hverken fair eller legitimt. Valget, der blev afholdt under borgerkrigsforhold i den østlige del af landet og under nynazistisk terror i den sydlige og mellemste del af landet, var ikke frit.

Selve valgets grundlag udgjorde en krænkelse af alle demokratiske normer. Opstillede kandidater fik tæv og blev forhindret i at føre valgkamp, og adskillige af kandidaterne trak sig i protest mod valgfarcen.

I Odessa og andre regioner var der dokumenterede tilfælde, hvor valgsteder blev 'bevogtet' af ultra-nationale enheder, der var bragt dertil fra Kiev og det vestlige Ukraine. Dette kan ikke benævnes som andet end direkte pression mod vælgerne.

I Krim, Donetsk og Folkerepublikken Lugansk blev 'valget' ikke afholdt. I regionerne Odessa og Kharkov var valglokalerne nærmest tomme. Mange af dem, der kom for at stemme, brugte deres stemmeseddel på at skrive slogans imod Kiev-juntaen. Ikke desto mindre erklærede den såkaldte Centrale Valgkommission, at valgdeltagelsen havde ligget på 60 procent!

Petro Poroshenko Foto:dailyslave

Tusindvis af mennesker i forskellige byer landet over kom for at protestere mod dette 'valg vædet i blod'. Alligevel vil det valgresultatet, som juntaen proklamerede, blive anerkendt af den lydige valgkommission og af de vestlige observatører.

Imperialismens valg

Hykleriet hos de såkaldte mestre i frie og retfærdige valg bør bemærkes. De kritiserer mangelfulde afstemninger i Den Russiske Føderation og andre lande, men vender nu det blinde øje til de grove forfalskninger og åbenbare krænkelse ved 'valget' d. 25. maj. Dette viser os endnu en gang, at kriterierne for 'ærlighed' over for den liberale offentlige mening ikke er loyalitet over for valgprocedurerne, men regimets loyalitet over for den vestlige imperialism.

Som forventet blev vinderen af 'præsidentvalget' milliardæren Porosjenko, der sammen med andre milliardærer, som Igor Kolomoiskij og Sergei Taruta, blev personifikationen af den direkte overførsel af statsmagten til de store kapitalister. Porosjenko er en førende repræsentant for den herskende klasse i et 'uafhængigt' Ukraine – det parasitagtige oligarki, der har udplyndret landet i gennem de sidste 20 år.

Porosjenkos politiske løbebane er afslørende. I de sene 1990'ere var han et loyalt medlem af den daværende præsident

Kutjmas SDPU-parti. Derefter blev han en af stifterne af Regionernes Parti. Senere blev han ven og allieret med præsident Viktor Jusjtjenko. Som ledende lobbyist for den såkaldte 'europæiske integration' blev Porosjenko derefter en af lederne og sponsorerne af Euromaidan.

Der er ingen tvivl om, at Porosjenko vil fortsætte Turtjinovs og Jatsenjuks kurs og følge oligarkiets interesser. Porosjenko vil fortsætte juntaens beskidte krig mod sit eget folk i Donbass. Porosjenko vil fortsætte med at implementere de anti-folkelige foranstaltninger, der bliver krævet fra Den Internationale Valutafond, og føre landet ud i en økonomisk katastrofe.

Den direkte overførsel af magten til oligarkiet og styrkelsen af de nynazistiske tendenser er en direkte konsekvens af Euromaidan, som Borotba advarede om sidste efterår. Kun politisk naive mennesker kunne forvente et andet resultat af en bevægelse, der var under ledelse af nyliberale og ultra-nationalister og blev sponsoreret af de største kapitalister.

Resultatet blev et knusende nederlag for de radikale nationalister – og for Tjagnybok (Svobodas leder) og Jarosj (Højre Sektors leder), der tilsammen kun fik to procent af stemmerne. Terror mod befolkningen, imod venstresiden og de demokratiske kræfter og brugen af nationalistiske kampenheder har ikke øget de fascistiske kræfters popularitet.

Men trods deres ringe opbakning vil det ekstreme højre forblive et vigtigt element i det politiske system under Kievs diktatur. Deres rolle vil være den voldelige undertrykkelse af modstandere af oligarkernes regime. Denne rolle er typisk for bevægelser af fascistisk art.

Vi anerkender ikke resultatet af dette pseudovalg, der blev boykottet af flertallet. Vi fortsætter bevægelsen for civil ulydighed over for juntaen af oligarker og nationalister.

Imperialismen og valgene i Syrien, Ægypten og Ukraine

Af Sara Flounders, Workers World

Valget i Syrien betegnedes på forhånd i Vesten som 'en farce', blandt andre af den danske udenrigsminister Lidegaard, mens valgene i Ukraine og Ægypten hyldes som fair, demokratiske og legitime.

I Ægypten var valgdeltagelsen rekordlav i en tavs protest mod militærstyret. I Ukraine blev kupregimets valg den 25. maj gennemført under borgerkrigs lignende tilstande, hvor millioner boykottede eller var forhindret i at stemme. I Syrien blev det en massiv folkelig manifestation for Assad-regimet og imod 'oprørerne', der støttes af de mest reaktionære og udemokratiske arabiske regimer og af Vesten.

Hvorfor er valget i Syrien så vigtigt, at repræsentanter for USA's regering har fordømt det, allerede før det har fundet sted? Hvorfor har USA's regeringsrepræsentanter samtidig omfavnet og rost resultatet af valget i Ægypten, der er organiseret af kupregeringen under general Abdel Fattah el-Sisi, og de fascistiske kupkræfters valg af milliardæren og oligarken Petro Porosjenko i Ukraine?

I Ægypten og Ukraine væltede regimet, der nu er ved magten, de valgte regeringer, undertrykte på brutal vis alle former for opposition og organiserede valget som en gummistempel for dets magt. I begge lande svarede millioner af mennesker ved at boykotte valget. Oppositionskræfter blev fængslet, tævet og truet og holdt borte fra enhver deltagelse i processen.

I Ægypten var de tomme valgsteder så påfaldende, med en valgdeltagelse så lav som 10 %, at general al-Sisis regering rasende forlængede valget med en dag mere, og derpå en tredje dag. Der blev erklæret fridag og mulighed for gratis transport til valgstederne, og alle, der ikke stemte, stod over for en alvorlig trussel om en bøde på 70 dollars – en enorm sum for millioner af de fattigste ægyptere.

I Beirut, Libanon, skabte fordrevne syrere trafikpropper, da de stemte i meget stort tal ved det syriske valg den 28. maj i en manifestation for Assad-styret.

I Ukraine var valgstederne også tomme – på trods af millioner af stemmeberettigede vælgere i den østlige og sydlige del af landet.

Imperialismens valg

Boykotten af valgene, der talte millioner i både Ægypten og Ukraine, underminerede i alvorlig grad diktatorernes påstand om, at valgene gav dem en bred opbakning.

Derimod stemte millioner ved en folkeafstemning for lokalt selvstyre i det østlige og sydlige Ukraine kun to uger tidligere. Denne afstemning blev fordømt som illegitim af de ukrainske ledere og deres amerikanske støtter.

En mislykket boykot

'Oprørerne' i Syrien har også opfordret kraftigt til valgboykot. De har truet med af gennemtvunge boykotten ved hjælp af terror ved valgstederne. Men den massive strøm af syriske flygtninge i Libanon og andre lande til valgstederne viser, at opfordringen til boykot på overvældende vis er blevet afvist.

Op til valgdagen i Syrien den 3. juni havde de mere end tre millioner syrere, der er fordrevet fra landet af den USA-

styrede krig, som tager sigte på at vælte styret i Syrien, givet deres mening til kende gennem en massiv mobilisering.

I Libanon blev Beirut lammet af en strøm af titusinder af syrere. Ifølge rapporter i de vestlige kapitalstyrede medier som Washington Post, New York Times, BBC og Reuters stod trafikken stille i kilometerlange køer, mens tusinder vandrede i timevis og stod hele dagen i den brændende sol for at afgive deres stemme. Rapporterne fortæller, at en halv million syrere flokkedes om valgstederne, mens de holdt billeder af præsident Bashar al-Assad i hænderne og viftede med syriske flag.

Denne massive opbakning er en kraftig tilrettevisning af USA og EU og deres erklæringer om, at Syrien ikke har ret til at afholde valg, fordi landet står midt i en borgerkrig. Befolkningen kæmper mod et oprør skabt af USA, EU og Saudi-Arabien, som ønsker at indsætte en regering bestående af reaktionære militser og lejesoldater.

Udenrigsminister John Kerry har stemplet valget som en farce. Washington har forpligtet sig til forstærke dets bestræbelser på at vælte Assad-styret gennem det saudiske enevælde og andre ikke-demokratiske valgte konger, emirer og prinser i Jordan, Qatar og De Forenede Arabiske Emirater.

Verden over stemmer indbyggere rutinemæssigt på de konsulater eller ambassader, der repræsenterer deres land. Men som en yderligere forstyrrelse af det syriske valg blev syrere i USA, Frankrig, Tyskland, Belgien og De Forenede Arabiske Emirater nægtet at afgive deres stemme på deres konsulat eller ambassade. I New York City samledes amerikanske syrere foran FN-bygningen for at protestere mod USA's fratagelse af deres ret til at stemme.

Hvis stemmer tæller?

Trods USA's anstiftelse af kup, støtte til militærdiktaturer og feudale monarkier

verden over, og på trods af landets egen historie af massiv fratagelse af stemmeretten for millioner af afroamerikanere, fastholder USA-imperialismen retten til og intentionen om at gribe aggressivt ind i de politiske valgprocesser i andre lande. De har etableret adskillige redskaber til at overvåge valg og afsige dom over deres troværdighed.

Amerikanske og europæiske imperialister påstår at have ret til at vurdere den politiske proces gennem totalt egenmægtige standarder. De sender militærpersoner, politikere og kapitalstyrede 'menneskerettighedsorganisationer' og NGO'er. Selvom de påstår at være upartiske, er valgobservationen en form for påtrængende indblanding og tvang.

Washingtons godkendelse eller forømmelse af et valg har ingen sammen-

hæng med den politiske proces i selve valget. Det samme gør sig gældende for de europæiske imperialistmagter, hvor det kapitalistiske klassestyre har en 'demokratisk' overflade. Kapitalens støtte og mediedækning bygger på den herskende klasses beregninger af, om valgresultatet vil styrke eller svække deres magt.

Millioner af mennesker, der enten deltager i et valg eller boykotter, og på den måde giver deres egne forhåbninger til kende, udgør ikke grundlaget for deres kyniske beregninger.

Internationale delegationer til Syrien

Delegationer fra hele verden er rejst til Syrien for at støtte Syriens ret til at afholde egne valg og modsætte sig imperialistiske forsøg på at vælte styret.

Disse delegationer fra adskillige latin-amerikanske lande og BRIK-landene – Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – repræsenterer flertallet af verdens befolkning.

Der er kun få sikre steder, hvor et stort antal udenlandske gæster kan indlogeres i en krigszone. Kidnapning for løsesum, politiske fangeudvekslinger, attentater og selvmordsbomber er en del af dagligdagen. Det er en tung forpligtelse for regeringen, og det er en stor bedrift, hvis den kan holde alle delegerede i sikkerhed midt i organiseringen og sikringen af hundreder af valgsteder og lange køer af vælgere.

En delegation fra USA med bl.a. en repræsentant for International Action Center deltog for på denne måde at vise modstand mod det imperialistiske angreb på Syrien.

Den danske regering med i front

NATO opruster yderligere i Østersøområdet

Krisen i Ukraine bruges som påskud til yderligere oprustning af EU - herunder Østersøområdet - og Danmark er med i front og parat til at bruge milliarder

Mens der skæres på alle sociale områder, står Danmark overfor at bruge mere end 30 milliarder kroner på 20-30 nye krigsfly. De skal kunne sætte ind overalt i verden - og også i nærheden af Danmark. F.eks. i Østersøområdet og de baltiske lande. Fjenden hedder nu ikke alene Assad, Gadaffi eller Saddam Hussein - men Putin og Rusland, og er rykket tæt på.

- Ukraine-krisen må få europæiske Nato-lande til at vågne op og bruge flere penge på forsvar, siger Natos chef, krigsforbryderen Anders Fogh Rasmussen.

Lobbyisterne slås i øjeblikket om hvor pengene skal lægges, i USA eller EU, og imens gør regeringen hvad den kan for at sikre 'behovet' for krigsfly i fremtiden - trods meldinger om, at 'den aktivistiske udenrigspolitik' skal høre fortiden til.

På et NATO-møde i Bruxelles den 3.

juni tilkendegav krigsminister Nikolaj Wammen, at Danmark er klar til at bidrage til yderligere militær opbakning til magthaverne i Ukraine og øge presset mod Rusland.

NATO-mødet ligger umiddelbart efter Bilderbergmødet i København, hvor et af debattemerne netop var Ukraine. I den forbindelse havde Nikolaj Wammen et møde med General Philip M. Breedlove, der er øverstkommanderende for NATO's militære operationer i Europa.

Wammen påstår, at der ikke er tale om en optrapning af konflikten, men kun om solidaritet, en demonstration af, at NATO-landene står sammen.

Det de er solidariske med, er Ukraines kupregime, der i øjeblikket er i gang med en udrensning af den del af befolkningen, der ikke har underlagt sig Kiev-regeringen og chokoladekongepresidenten, der blev 'valgt' ved en folkeaffstemning under en borgerkrig

uden præsidentkandidater med en forskellig politi og hvor millioner i Østukraine ikke havde mulighed for at stemme.

Den nye præsident Peroshenko har erklæret, at 'separatisterne' i det østlige Ukraine skal være nedkæmpet inden den 14. juli. Kiev-regeringen har beordret hæren til at føre krig mod dens egen befolkning. Der bombarderes med tunge våben, og mange - både 'oprørere' og civile - er blevet dræbt i de byer, hæren søger at indtage,

Kiev-regeringen sætter ikke alene hæren ind, men rekrutterer også unge til Højre Sektors fascistiske kampgrupper, der er nansvarlige for massakrer og terror mod modstandere. Mennesker myrdes med koldt blod.

Det hele sker med USA's, NATO's og EU's støtte som led i et større globalt magtspil.

Det amerikanske ekko Anders Fogh Rasmussen fortsætter sin koldkrigsretorik med en forstærket oprustning i Østeuropa op mod Rusland. Det officielle Danmark er med hele vejen.

Fredsbevægelsen sagde sandheden, krigspolitikerne løj: De forbryderiske terrorkrige skaber kaos

11 år efter den ulovlige invasion af Irak og den efterfølgende besættelse hersker der kaos, som der gør i Afghanistan efter snart 13 års krig. I Irak bekæmpes en sekterisk shiamuslimsk regering, støttet af USA og Iran, af sunnimuslimske militser, udstyret af USAs bedste arabiske allierede Saudiarabien. Der er konsekvent blevet løjet om terrorkrigene af krigspolitikerne og deres medier mens antikrigsbevægelsen hele tiden har afsløret løgnene og advaret mod de forbryderiske krige og deres katastrofale konsekvenser

De danske og alle de andre krigspolitikere løj om masseødelæggesvåben.. De lyver, når de siger der er skabt demokrati og stabilitet i Irak, Afghanistan og hvor ellers, der føres terrorkrig. Ter-

rorkrigen har ført til mere terror – og til katastrofer for befolkningerne. Til hundredtusinder og millioner af dræbte. Til gigantiske flygtningestrømme. Til ødelagte nationer og generationer uden håb om en fremtid.

Terrorkrigen - en katastrofe

Den ny fredsbevægelse afslørede krigspolitikerne løgne og fortalte sand-

heden: At folkeretsstridig krig og besættelse fører til kaos og ikke til demokrati, stabilitet og fremgang. At USA's og NATOs krige ER terror.

Antikrigsbevægelsen udviklede sig nærmest eksplosivt i Danmark og over hele verden efter 11. september 2001 og starten på krigen mod Afghanistan. Op til Irak-krigen, der indledtes i marts 2003 gennemførte den de største globale masseprotester, der nogensinde er set. Den danske fredsbevægelse kæmpede specielt for at forhindre dansk krigsdeltagelse – men Danmark har været aktivt med, og tilmed i forreste række, fra begyndelsen. Krigsforbryderen, mesterløgneren og NAATO-terroristen Anders Fogh beskyldte krigsmodstanderne for at 'støtte terror'

Terrorkrigen er en katastrofe Stop al udenlandsk indblanding i Irak

Af Stop Terrorkrigen

11 år efter den folkeretsstridige krig mod Irak, som krigsforbryderne George W. Bush, Tony Blair, Anders Fogh Rasmussen og konsorter gennemførte trods massive protester fra antikrigsbevægelserne og deres egne befolkninger, ser vi en af de frygtelige konsekvenser: En sekterisk borgerkrig mellem sunnimuslimske militser i ISIS – som støttes og finansieres af Saudi-Arabien og de reaktionære arabiske Golfstater – og det shia-muslimske Al Maliki-regime, som er kommet til magten i kraft af en politisk studehandel mellem USA og Iran.

Propagandaen har villet have os til at tro, at USA's, NATO's og Vestens besættelse skabte en slags demokrati i Irak og har sikret en vis stabilitet, så olien igen har kunnet flyde. Men dette illusoriske medie billede er blevet revet fra hinanden, efter den sekteriske og barbariske ISIS-milit i løbet af få dage har kunnet indtage Mosul udover Tikrit og tidligere Falluja. Den har nu proklameret en march mod Bagdad for

at oprette et islamisk kalifat i Irak. Den vestligt uddannede og udrustede irakiske regeringshær gik i opløsning, da militserne gik i offensiven.

Disse fakta viser, at Maliki-regimet, der blev indsat af besættelsesmagterne, ikke har nogen solid folkelig opbakning. Den har ført sin egen sekteriske splittelsespolitik og myrdet, tortureret og fængslet politiske modstandere.

Siden 2011 har irakere gennemført masseprotester mod Maliki-regeringen og dens sekteriske undertrykkelse. De er stempet som 'terrorister' og brutalt undertrykt – indbefattet at shia-militser og regeringsstyrker har angrebet beboelsesområder og hele kvarterer.

Det var været USA's og Vestens politik at spalte Irak efter nationale og religiø-

se skillelinjer – og det må siges at være lykkedes.

Efter Saddam-regimet, der blev væltet i en ulovlig krig, og efter Baath-partiet blev forbudt og voldeligt opløst, er Irak blevet spaltet og har nu hele to sekteriske islamistiske regimer i krig med hinanden som 'alternativer'.

Al Qaeda og tilsvarende jihadister fandtes ikke i Irak før Blair, Bush og Foghs krig indledtes i 2003. Nu sætter de dagsordenen. Terroren er vokset til enorme proportioner.

Det irakiske folk er den store taber. Vestens terrorkrig har betydet et ødelagt samfund, hundredtusinder af døde, millioner af flygtninge, en smadret infrastruktur og daglig usikkerhed og terror.

USA, NATO, Vesten, Danmark og alle de magter, der gennemførte den blodige aggressionskrig og besættelsen, og løj fra start til slut, er de hovedansvarlige for denne tragedie. De er skyldige i en indtil videre ustraffet krigsforbrydelse af uhyrlige dimensioner.

Snart 14 år efter terrorkrigens start er den stadig i fuld gang og trækker sine blodige spor i land efter land. Afghanistan, Irak, Libyen, Syrien, Palæstina. Fra Mellemøsten bevægede den sig til det arabiske Nordafrika og længere ned i Afrika.

Hvad der sker i disse dage i Irak – hvor to islamistiske fraktioner, støttet af udenlandske magter – er et direkte resultat af den forbryderiske 'krig mod terror'. Den afslører også, at krigspolitikkerne har løjet fra starten og frem til i dag, hvor løgner fortsætter sammen med krigene.

Nogle af krigspåskuddene er for længst afsløret som bedrag. F.eks. løgner om irakiske masseødelæggelsesvåben. Eller løgner om at man bekæmpede islamistisk terrorisme.

Sandheden er at Vesten siden før den (ulovlige) sovjetiske invasion i Afghanistan har udrustet og samarbejdet med islamistiske terrorgrupper som Al Qaeda og Osama bin Laden. I Irak kom det undertrykkende shiamuslimske Maliki-regime til magten, støttet af både Iran og USA. I Libyen har de islamistiske militser det sidste ord.

Den økonomiske og militære støtte til dagens islamistiske militser – som ISIL ('Den Islamiske Stat i Irak og Levanten'), der opererer og har opereret i Libyen, Syrien og nu marcherer mod Damaskus for at oprette et kalifat – er kanaliseret gennem Saudiarabien, USA's tætteste forbundsfælle i den arabiske verden, og et af de mest reaktionære regimer i verden.

Dansk Folkeparti har således været med til at bringe stridende islamistfrak-

tioner til magten i Irak og Libyen og til at styrke dem i Afghanistan, Syrien og andre steder. Den blodbestænkede Fogh blev belønnet for sine løgne og blev NATOs generalsekretær i stedet for at komme for en domstol. Ingen af krigspolitikkerne er blevet retsforfulgt og straffet for krigsforbrydelser og masse mord.

Den danske og internationale fredsbevægelse advarede mod krigene og besættelserne med antikrigsinitiativer i Danmark som FredsVagten ved Christiansborg, Stop Terrorkrigen (tdl. Nej til krig og terror) og Ingen krig mod Irak.

Der er i disse dage, hvor det irakiske kaos, skabt af Bush., Blairs og Foghs krig, igen trækker overskrifter i medierne, god grund til at gense eller stifte bekendtskab med krigsmodstandernes argumenter.

Nu snakker de om, hvordan de skal gribe ind i lyset af udviklingerne, ISIS-militsens offensiv og regeringsstyrkernes nedsmeltning. Svaret er – som antikrigsbevægelsen hele tiden har sagt – **at de skal holde sig væk! Ud af Irak, helt væk!**

Al indblanding fra den gamle krigsaliance gør kun forholdene værre, og situationen mere desperat for den irakiske befolkning.

Det gælder også i forhold til freds- og forsoningsinitiativer og ulands-bistand, administreret af de gamle besættelsesmagter, som der nu tales om som en mulig vej ud af katastrofen.

Iraks skæbne og fremtid må afgøres alene af de irakiske folk – uden nogen form for indblanding eller pres.

Det gælder også i forhold til indblandingen fra Saudi-Arabien og de andre reaktionære arabiske regimer, der står bag ISIS-militserne, der opererer både i Irak, Libyen og i Syrien, hvor de forøger at vælte Assad-regimet trods det betydelige folkelige opbakning.

Og det gælder også i forhold til det iranske præstestyrkes indblanding, der

har bidraget til den sekteriske opdeling og splittelse i Irak.

Antikrigsbevægelsen må internationalt og globalt kæmpe for at bringe terrorkrigen til ophør og få lagt pres på alle de udenlandske kræfter, der har blandet sig i suveræne nationers indre anliggender, og fører krig direkte eller anstifter reaktionære borgerkrige via købte militser.

Terrorkrigen - en katastrofe

Danmark har spillet en beskidt og aktiv rolle som krigsdeltager, besættelsesmagt og kaosskaber i Irak som en lydlig og tjenstvillig lakaj for USA, hvilket krigsforbrydere Anders Fogh Rasmussen blev belønnet med NATO højeste politiske post for.

Danmark skal tage ved lære af katastrofen Irak og gøre op med sin rolle som aggressiv krigsførende nation, der altid er parat, når USA og NATO kalder.

Der må gennemføres en uafhængig og

offentlig undersøgelse af den ulovlige danske krigs mod Irak og dens konsekvenser. Ansvar må placeres, de skyldige krigsforbrydere nævnes og straffes. Også danske krigsskadeserstatninger må tages op.

De kræfter, der udkæmper en sekterisk borgerkrig i Irak nu, er alle produkter af en ulovlig krig og ulovlig udenlandsk indblanding. At afsløre deres karakter som lakajer og marionetter for udenlandske kræfter og få etableret et maksimalt pres på de mere eller mindre skjulte og illegitime udenlandske aktører og fjender af det irakiske folk er nogle af opgaverne for antikrigsbevægelsen i dag i forhold til den dramatiske situation i Irak.

Det irakiske folk skal støttes i selv at løse deres problemer og skabe en ny og bedre fremtid for Irak. Det betyder at jage de sekteriske regimer og militser ud, der kun holdes oppe i kraft af udenlandsk indblanding, og få etableret et stabilt styre, der repræsenterer hele befolkningen og hele nationen.

Dette er den eneste vej ud af den katastrofe, terrorkrigen har skabt.

14. juni 2014

En rød politik med viljen til en anden fremtid Det er værd at støtte – Nu!

Den økonomiske indsamling afsluttes nu med en sidste spurt – hvor du stadig kan nå at give et støttebidrag!

Vi siger varmt tak for de mange beløb, vi har modtaget siden 1. maj.

Det sidste indsamlingsinitiativ i denne omgang i København var en bragende smuk støttekoncert, hvor Anders Dohn sang sange af Victor Jara, vævet sammen med fortællingen om hans liv.

Men du kan nå det endnu:

**Støt de kommunistiske medier
og presse!
Støt Oktobers bogbutikker!**

Hvis du allerede har støttet, så overvej alligevel at bidrage med endnu et konstant beløb!

Og det er ekstra godt, hvis du sætter din netbank til at videresende et fast beløb til os hver måned – uanset beløbets størrelse. Tak.

**Bankkonto
1551 – 166 34 271**

eller

Giro 1-663-4271

Hvis du deltager på sommertræffet i juli, vil der være indsamlingsaktiviteter til fordel for vores 1. maj-arrangementer – der i år i København blev ramt af en borgmester fra Dansk Folkeparti, som med ét slag fjernede oprydningsstøtten til alle 1. maj-arrangementer i Fælledparken.

Og vi er allerede i gang med nye initiativer til efterårets indsamling. Du kan glæde dig.

Lisbet Bonde

Syrien

har ved lovligt valg indstemt præsident Assad til en ny embedsperiode.

USA og EU stempler resultatet som fup, og Syriens udenrigsministerium klandrer disse for ikke at respektere landets suverænitet.

USA støtter yderligere civil og især væbnet opposition mod Assad-styret.

Dette er nu gjort til legalt kampmiddel – globalt - for folk der ønsker Obamas afgang som præsident

og folk indlemmet i EU har selvfølgelig samme rettigheder, hvis deres lande støtter USA's forehavende.

N.B.

Rødt og revolutionært Sommertræff

Uge 29: den 17. - 20. juli tæt ved Slottet på sydøstsjælland

Træffet er åbent for alle progressive. Det bliver intense dage med politik, men også med tid til afslapning og mulighed for at træffe nye og gamle venner og kammerater. Med debatter og aktiviteter for alle aldre.

På vej mod EU's Forenede Stater

Euro-krise og fornyet krigsfare i Europa i en verden fuld af voksende spændinger, krige, revolutioner og modrevolutioner.

Det sociale oprør

Modstanden mod 'rød' og blå bloks fælles asociale 'reform-politik', der hylder øget ulighed og tager fra det store flertal for at give mere til de rige, er voksende. Hvordan ser den ud - hvad er dens perspektiver – og hvordan styrkes den?

Socialisme er fremtiden

Hvordan ser et socialistisk samfund og et socialistisk Danmark ud?

Info og tilmelding

Lejren åbner torsdag den 17. juli mellem kl. 12-17 og lukker søndag formiddag den 20. juli. Nærmere program modtages ved tilmelding.

Der er gode kollektive trafikforbindelser og fine udendørs faciliteter for børn i alle aldre og en smuk natur inkl. bålplads og badestrand lige uden for døren. Træffet finder sted på et moderne vandrehjem.

Priser pr. person for voksne for 3 dage inkl. mad varierer fra 750 til 1400, afhængigt af værelsestype efter vandrehjemets standardpriser. Børn mellem 3 og 15 år: 500 kr. Børn under 3 år gratis.

Tilmeld dig/er eller tag kontakt for mere info

På telefon 91 86 28 82 hverdage 14-18
Oktobers Bogbutik, Vesterfælledvej 1B,
1750 København V
info@oktobernet.dk

FREDSFESTIVAL ÅRHUS 2014

Stop krigene – stop de sociale nedskæringer

Århus mod Krig og Terror holder igen i år fredsfestival. Det bliver lørdag d. 4. oktober.

Vi kunne tænke os at sætte fokus på to ting og håber, I vil have lyst til at være en del af det. Nemlig

Det oprustende Danmark

Danmark står som EU- og NATO-land midt i en voldsom oprustnings-spiral med nye fjendebilleder, aggression mod øst og forstærket kamp om markeder og råstoffer. Milliarder bliver postet i krigsforberedelser, krig og våbensystemer, mens sundhed og sociale forhold barberes ned overalt.

En enorm propagandamaskine vender virkeligheden på hovedet og gør sort til hvidt, aggression til 'fredsbevarende indsats', fascistiske til modstandsfolk og underlæggelse af andre lande til 'hjælp'. Sociale nedskæringer er 'nødvendige'. Der er ikke penge – men altid råd til nyt militært isenkram.

Hvad der er kommet ud af 'krigen mod terror' og den krigspolitik Danmark officielt støtter får vi i disse dage demonstreret i Irak. Det har været USA's og Vestens bevidste politik at splitte landet op i stridende religiøse retninger. Det er lykkedes for dem og borgerkrig, kaos og mord på civilbefolkningen er resultatet.

Hvilke strategier følger dansk udenrigs- og krigspolitik overordnet lige nu - hvad er der på tegnebrættet, hvor er vi på vej hen? Og hvordan svarer vi igen overfor den krigspolitikken?

NATO og USA opruster, EU opruster og Danmark er med i front. Nye fjendebilleder opbygges. Nu hedder fjenden ikke alene Assad, Gadafi eller Saddam Hussein - men Putin og Rusland, og er rykket rigtig tæt på. Danmark er i fuld gang med at opfylde NATO's krav om bidrag i den optrappende konflikt og EU's mål for øget våbenproduktion.

Østersøområdet skal 'forsvares' og fire danske F-16 kampfly er på nuvæ-

rende tidspunkt sendt til Baltic Air Policing og støtteskibet ESBERN SNARE til ledelse af en af NATO's stående flådestyrker.

Invitation

I Ukraine støtter Danmark en regering, der bygger på fascistiske kræfter, der også er en del af systemet efter det 'valg' der blev gennemført under trusler og vold.

Kan vi acceptere, at den danske regering allierer sig med nynazistiske og fascistiske kræfter?

Danmark er ikke med i EU's fælles forsvarspolitik, men deltager alligevel i fælles aktioner blot under FN's paraply. Skal vi acceptere den kolonipolitik, der reelt er tale om, selvom vi kun støtter den 'humanitære' del af den samlede aktion?

I en tid med nedskæringer på alle sociale områder forbereder danske politikere at købe kampfly til omkring 30 milliarder. De kan kun bruges til aggression og krigsførelse. Arbejdspladser skabes langt bedre ved at milliarderne postes i noget nyttigt.

I fredsbevægelsen må vi gøre alt hvad vi kan for at sætte en stopper for flykøbet.

Medlemsskab af EU binder os til øget oprustning og militarisering, ligesom medlemskabet af NATO gør det.

Er det ikke på tide, at kravet om Danmark ud af NATO kommer i centrum i fredsbevægelsen igen? Som medlem af denne krigsalliance kan Danmark aldrig komme til at føre en fredelig og uafhængig politik.

Krisepolitikken nedskæringer på den ene side og oprustning, krig og fascisme hænger sammen. Og begge dele hænger sammen med Danmarks medlemskab af EU og NATO.

Udveksling af erfaringer

Hvordan skaber vi en stærk antikrigs-

bevægelse og også gerne samarbejde på tværs af traditionelle opdelinger af aktive bevægelser? Hvad mobiliserer vi omkring? Hvordan stopper vi krigspolitikken og angrebene på levevilkårene?

Vi håber, at fredsorganisationer og andre grupper, organisationer og andre interesserede fra hele landet vil have lyst til at mødes i Århus og debattere situationen - og ikke mindst hvordan vi kan gøre en forskel.

*Fredshilsner fra
Århus mod Krig og Terror*

facebook.com/aarhusmodkrigogterror

OKTOBER BOGBUTIK

København

Vesterfælledvej 1B

1750 København V

tlf: 91 86 28 82

Åbningstid:

alle hverdage 14-18

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Man-, ons- og fredag

12 - 17.00

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

Åbningstid:

fredag 14 - 17.00

Pressede børnefamilier: Tre spørgsmål til Rockwool-fonden

Rockwool-fonden har barslet med en ny rapport, der var timet til det politiske sommershow Folkemødet 2014 på Bornholm. Den handler om, at det ikke er for lange og pressede arbejdsdage og for lidt fritid, når f.eks. forældre i børnefamilier har svært ved at få dagligdagen og arbejde og fritid til at hænge sammen.

Rockwool-fondens Forskningsenhed har fundet ud af, at problemet ikke er mangel på fritid. For danskerne har lige så meget fritid som for 45 år siden, i 1970.

Ifølge rapporten har både kvinder og mænd på en gennemsnitlig ugedag otte timers fritid. 30 procent har under seks timer fritid, mens ti procent har mindre end 4,5 timers fritid.

Rapporten bliver allerede før offentliggørelsen brugt til at fortælle, at børnefamilierne skal stikke piben ind med deres klager. Og de skal i al fald ikke kræve kortere arbejdstid.

Der er grund til at stille følgende tre spørgsmål:

Hvem siger, at børnefamilier i 1970 kunne få arbejdslivet og familielivet til at hænge sammen?

Da kvinderne rykkede ind på arbejdsmarkedet i stort tal i 60'erne, blev det vanskeligere at få tingene til at hænge sammen. Stressede børnefamilier er ikke et nyt fænomen. Derfor rejste kvindebevægelsen krav om retten til både arbejdsliv og familieliv. Problemet er, at det ikke er blevet bedre.

Hvorfor er der ikke sket forbedringer af den samlede arbejdstid i 45 år?

Den borgerlige propaganda skaber det indtryk, at der er sket væsentlige forbedringer m.h.t. lønninger, arbejdsforhold og kortere arbejdstid i perio-

den, men det er et urigtigt billede. Den samlede arbejdstid for familierne er ikke blevet mindre i næsten et halvt århundrede – og det er elendigt. I de seneste årtier har fagbevægelsen og de borgerlige kræfter i kvindebevægelsen totalt opgivet kravet om kortere arbejdsuge og seks timers arbejdsdag.

Hvorfor fortie, at der stilles endnu større krav fra samfundet til børnefamilierne i dag?

Kravene til dagens børnefamilier er på alle områder blevet endnu større, end de var i 1970. Der stilles højere krav på arbejdet, som er blevet mere intensivt og derfor mere udmattende – uden at der er kompenseret med kortere arbejdstid. Samtidig er de sociale krav til en 'vellykket' børnefamilie vokset – også i takt med, at ansvaret for børnenes trivsel og senere karriermæssige succes i stadig højere grad individualiseres og 'privatiseres'.

Det væsentligste svar på alle spørgsmålene er:

Kortere arbejdstid – frem mod sekstimersdagen !

Kommunistisk Politik Indhold nr. 6 - 2014

TEMA:

Efter EU - valget

Ny reformbølge s. 2

EU: Lønnedgang NU! s. 3

*Sundhedsbesparelser
koster liv s. 4*

EU- valg: Succes og fiasko s. 6

Patent - Ja s. 9

Cyberspionage mørklagt s. 10

Spanien:

Ned med monarkiet! s. 12

Indre marked kriminalitet s. 14

GMO og Monsanto s. 15

Imperialismen og valgene s. 18

Terrorkrig er katastrofe s. 20

Verden ifølge Latuff

World Cup Brasilien 2014. Forskellige spark i og uden for banen